

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

12 juni 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ALGEMEEN BELEID, FINANCIËN EN BEGROTING

Vraag om uitleg van de heer Frans De Cock tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de aankoop van de bossen de Merode

Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de aankoop van de bossen de Merode

Vraag om uitleg van de heer Dirk De Cock tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over perikelen inzake dossiers over leegstand

Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

Donderdag 12 juni 2003

VOORZITTER : De heer Marc van den Abeelen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.26 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Frans De Cock tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de aankoop van de bossen de Merode

Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de aankoop van de bossen de Merode

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde vragen om uitleg van de heren De Cock en Huybrechts tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de aankoop van de bossen de Merode.

De heer De Cock heeft het woord.

De heer Frans De Cock : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de verkoop van de bossen de Merode en de eventuele aankoop door het Vlaams Gewest staan al een tijdje op de agenda. Ik heb daarover al een aantal vragen gesteld aan voormalig minister Dua. Het gaat hier om een groot aaneengesloten gebied van 1.470 hectare bossen en andere gronden op de grens van de provincies Antwerpen, Brabant en Limburg. Die bossen staan al ongeveer 2,5 jaar te koop.

De onderhandelingen gingen in het begin uiteraard vooral over de prijs. Ik heb begrepen dat daarover al een zekere toenadering is gebeurd tussen de verschillende partijen. Ik heb in het verleden daarover ook al voormalig minister Dua geïnterpelleerd. Dat had onder meer te maken met de aanstelling van

een professionele onderhandelaar en met een eventuele herschatting, aangezien de initiële schatting volgens sommige bronnen ontoereikend zou zijn geweest. Ook andere geïnteresseerde partners – bijvoorbeeld de gemeenten, de provincie, de natuurverenigingen en de Stichting Kempens Landschap – wensten indertijd ook bij de onderhandelingen betrokken te worden. Die onderhandelingen worden in wezen door de VLM gevoerd.

Na verloop van tijd is gebleken dat het niet alleen een probleem is van prijs, maar dat er ook over een aantal andere principiële kwesties onderhandeld wordt, met name over de aankoopformule, aangezien de bossen de Merode zijn ondergebracht in enkele vennootschappen. Het is niet direct duidelijk of nu al dan niet de bossen dan wel de vennootschappen gekocht zullen worden. In ieder geval is het zo dat volgens bepaalde gegevens de Vlaamse overheid eventueel de aandelen van de vennootschappen de Merode zou kunnen kopen. Op dat moment zou er dus een compromis mogelijk kunnen zijn.

Die formule van een aankoop van vennootschap – dus het overnemen van de aandelen – is uiteraard niet ongebruikelijk. Het is een volledig wettelijke formule, die in de privé-sector ook wordt toegepast. Ook voor de verkopers houdt dat natuurlijk wel een aantal fiscale voordelen in.

Het gaat hier echter wel over een zeer groot aaneengesloten gebied van 1.470 hectare. Dit is het grootste aaneengesloten bosgebied in Vlaanderen. Dit gebied is dus echt wel van belang in het kader van een evenwichtig beleid inzake natuur- en bosbeheer. Ook het recreatieve en het toeristische medegebruik mag echter niet onderschat worden. Veel van die percelen worden immers ook als wandel- en fietsgebied gebruikt door het publiek.

Mijnheer de minister, hebt u omtrent deze materie een overleg gepland met de nieuwe minister van

De Cock

Leefmilieu ? Minister Sannen heeft waarschijnlijk immers nog niet de gelegenheid gehad zich uit te spreken over deze problematiek. Kan op het niveau van de Vlaamse regering een beslissing worden genomen met betrekking tot de aankoop van de bossen de Merode door het Vlaams Gewest ? Worden er eventueel procedures voorbereid om daartoe te komen ? Zijn er mogelijk ook andere formules of juridische constructies denkbaar om tot een aanvaardbare oplossing te komen, zowel voor het Vlaams Gewest als voor de betrokken eigenaars ? Ik verwijs hier naar het fiscaal advies over deze problematiek, dat indertijd werd gevraagd aan het bureau Tyberghien. Waarschijnlijk kan dit advies nog gebruikt worden in eventuele latere besprekingen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het is zeker niet mijn bedoeling om de onderhandelingen te dwarsbomen. Integendeel, met deze vragen wil ik bijdragen tot een beter inzicht in het geheel, zodat we op termijn met een positief resultaat kunnen afsluiten.

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het doet me zeer veel genoegen dat ook de heer De Cock bezorgd is over de aankoop van de bossen de Merode. Ik zal mijn vraagstelling kort houden.

De familie de Merode biedt al meer dan twee jaar 1.470 hectare bos gelegen tussen Westerlo en Averbode te koop aan. In het begin bleek de vraagprijs het grote struikelblok te zijn voor het Vlaams Gewest. Zoals de heer De Cock al heeft aangehaald, zou nu echter vooral de aankoopformule voor problemen zorgen binnen de Vlaamse regering. Door de aankopen door de Vlaamse overheid van de aandelen van de vennootschappen Cominpro en Sogemad, waar de bossen in ondergebracht zijn, zou de familie de Merode veel minder belasting moeten betalen dan wanneer ze de gronden rechtstreeks zou verkopen. Deze boekhoudkundige formule zou in de zakenwereld veelvuldig gebruikt worden, maar binnen de Vlaamse regering zouden er bezwaren bestaan tegen deze aankooptechniek, die door sommigen als een vorm van belastingontwijking wordt beschouwd. Het resultaat is dat de aankoop van de bossen de Merode nog steeds geblokkeerd is.

Mijnheer de minister, kunt u me zeggen of de Vlaamse regering reeds het nodige geld gereserveerd heeft – en hoeveel – voor de aankoop van de bossen de Merode ? Is er binnen de Vlaamse regering reeds een akkoord bereikt over deze blijkbaar omstreden boekhoudkundige constructie ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, collega's, laat mij duidelijk zijn : de aankoop van deze bossen valt onder de verantwoordelijkheid van de minister van Leefmilieu. Ik onthoud me dus van commentaar wat dat betreft, maar wil wel een zaak verduidelijken.

In het aankoopbeleid volgt de minister van Leefmilieu sinds 2001 de stelling dat het de bedoeling moet zijn om de kredieten zo veel mogelijk te heroriënteren van de aankoop van reeds bestaande bossen naar de verwerving van te bebossen terreinen. De uiteindelijke bedoeling hiervan is om de aanleg van meer groen en natuurgebied te realiseren, wat mij een rationele keuze lijkt.

Als minister van Begroting kan ik bevestigen dat er inderdaad jaarlijks een krediet beschikbaar wordt gesteld voor het aankopen van gronden en/of bossen. Dat gebeurt op programma 36.1 basisallocatie 70.03 onder de noemer 'uitgaven in verband met de verwerving en het beheer van het patrimonium onder de bevoegdheid van de afdeling Bos en Groen met inbegrip van de investeringsuitgaven met betrekking tot de bijhorende inrichtingen en constructies'. Voor het begrotingsjaar 2003 is op dit krediet momenteel voorzien in 17,4 miljoen euro aan vastleggingskredieten. Dit beleid kadert volledig binnen het regeerakkoord van 1999, waar werd beslist om wat dit betreft een versnelling door te voeren tijdens deze regeerperiode, zodat een aanzienlijk aantal hectaren bos- en natuurgebied kan worden gerealiseerd. Ik wil er u op wijzen dat de bevoegde minister vanaf 2001 zelf de beslissing heeft genomen om meer terreinen om te bebossen en minder bestaande bossen aan te kopen.

De eigendom van de familie de Merode is natuurlijk een prachtig domein, ik denk dat dat door niemand wordt betwist. Het gaat hier om 81 percent bos- en groengebied en 19 percent landbouwgebied, met een gezamenlijke oppervlakte van 1.472 hectare. Het klopt inderdaad, mijnheer Huybrechts, dat deze onroerende goederen van de familie de Merode zijn ingebracht in twee patrimoni-

Van Mechelen

umvennootschappen, namelijk de NV Sogemad en de NV Cominpro.

Ik heb dit dossier inderdaad reeds veelvuldig besproken met voormalig minister Dua, waarbij we uiteindelijk hebben beslist om een grondig fiscaal en juridisch advies te vragen aan het advocatenkantoor Tiberghien. Dat advies werd ons ondertussen ook bezorgd. Het was de bedoeling om te onderzoeken of het mogelijk zou zijn om de Vlaamse Landmaatschappij onderhandelingen te laten opstarten met de eigenaar met het oog op de aankoop van de aandelen van de twee patrimoniumvennootschappen, omdat dit de meest haalbare en vooral de goedkoopste optie zou zijn.

Het is bij dit gedeelte van het dossier dat uw nederige dienaar werd betrokken. De bevoegde minister heeft me in een brief van 28 maart 2003 gevraagd om als minister van Begroting een soort van voorafgaand akkoord te geven om deze procedure te volgen. Daarbij zou de VLM in eerste instantie de aandelen van de beide patrimoniumvennootschappen verwerven en zou in tweede instantie worden overwogen om een fusie van deze NV's met de VLM door te voeren.

Het spreekt voor zich dat dit enkel mogelijk is indien aan een aantal voorwaarden is voldaan. Zo moet er een akkoord zijn over de "due diligence" die moet worden afgesloten tussen beide vennootschappen. Verder moet er de goedkeuring zijn van zowel de Vlaamse regering als van de raad van bestuur van de VLM. De belangrijkste voorwaarde is echter dat men op Vlaams niveau akkoord moet gaan met de opportuniteit van deze aankoop. In haar brief zegt mevrouw Dua trouwens zelf dat de bossen niet bedreigd zijn, aangezien onze boswetgeving voldoende bescherming biedt. De aankoop door het Vlaams Gewest zou evenwel een belangrijke ontwikkelingsmogelijkheid bieden en verhinderen dat het domein wordt versnipperd, waardoor de recreatieve en toeristische potenties verloren zouden gaan. Dat is de visie van de voormalige minister van Leefmilieu in deze kwestie.

Inzake het aankopen van patrimoniumvennootschappen door de Vlaamse regering moet de Vlaamse regering zich op dit ogenblik bezinnen over de vraag of ze dit kan doen en zo ja of ze dit wil doen.

Over het kunnen bestaat geen enkele discussie. Het gaat hier om een volledig legale techniek,

waarbij niets gebeurt dat niet mag. In de privé-sector noemt men dit fiscale optimalisatie. Laat me evenwel duidelijk zijn : ik ben vooral bezorgd over de problematiek van de meerwaarde die wordt gerealiseerd bij de aankoop van de aandelen van deze vennootschappen en de volgende juridische stappen die al dan niet door het Vlaams Gewest zullen worden genomen. De aankoop van het domein is mijns inziens natuurlijk te prefereren boven de aankoop van de aandelen. Ik wil dan ook een sluitend systeem waarbij het Vlaams Gewest nooit kan worden onderworpen aan een claim van het ministerie van Financiën met betrekking tot een mogelijke meerwaardebelasting voor vennootschappen.

Dat is op dit ogenblik mijn grootste bezorgdheid. Als de bevoegde minister, zoals het hoort, een akkoord aanvraagt van de inspectie van Financiën, dan moet het dossier natuurlijk voorafgaandelijk aan de aanvraag van begrotingsakkoord op zijn merites worden beoordeeld. Persoonlijk voel ik er echter weinig voor om mij daarover uit te spreken zonder deze normale procedure, ik denk dat eerst een akkoord en een toelating van de inspectie van Financiën moet worden gevraagd. Daarop volgt dan eventueel het begrotingsakkoord en daarna de bespreking op het niveau van de Vlaamse regering. Dat is de klassieke volgorde voor alle dossiers die we in Vlaanderen afwerken en ik zie niet in waarom we voor dit dossier van strategie zouden veranderen.

Voor het begrotingsjaar 2003 is dus in 17,4 miljoen euro aan vastleggingskredieten voorzien, maar het is duidelijk dat de vraagprijs dit krediet overschrijdt. Wanneer het departement Milieu dit domein absoluut wil aankopen, moet er dus een bijkomende heroriëntering binnen de beschikbare kredieten voor Milieu gebeuren en dit op een ogenblik dat er toch ook een aantal andere dringende uitgaven moeten worden gedaan.

Tot zover het standpunt van het kabinet van Financiën. We zullen dit dossier met grote voorzichtigheid blijven behandelen, vooral omdat we willen vermijden dat Vlaanderen later op een of andere manier in een procedure zou kunnen worden betrokken waarbij het uiteindelijk voor een stuk meerwaarde zou kunnen moeten betalen.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Frans De Cock : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitgebreide antwoord. Ik heb begrepen dat begrotingstechnisch de normale procedure moet en zal worden gevolgd, waar ik uiter-

De Cock

aard enkel mee kan instemmen. Ik ben het uiteraard ook met u eens dat moet worden vermeden dat het Vlaams Gewest als dusdanig wordt betrokken bij een of andere fiscale procedureslag met Financiën. Dat neemt niet weg dat ik er uiteraard op reken dat u met minister Sannen overleg aanknoopt om verdere vooruitgang te kunnen boeken in dit dossier, zodat we op termijn misschien toch tot een aanvaardbare oplossing kunnen komen. Daarbij moet ook rekening worden gehouden met het advies van voormalige minister van Leefmilieu Dua : het is toch wel een belangrijk gebied dat zijn waarde heeft voor de toekomst, vooral op het vlak van bos- en natuurbeheer in Vlaanderen. Ik denk dat dat meer dan genoeg elementen zijn om dit dossier met de nodige aandacht te blijven volgen en ondersteunen.

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de minister, ik begrijp dat u dit dossier met grote omzichtigheid wilt behandelen. Dat lijkt me inderdaad de veiligste weg. Anderzijds hopen we toch – en ik denk velen met ons – dat dit dossier zo vlug mogelijk kan worden gedeblokkeerd en dat uiteindelijk tot de aankoop van dit toch zeer waardevolle natuurgebied en deze waardevolle bossen kan worden overgegaan.

Minister Dirk Van Mechelen : De financiële constructie zal worden gevolgd en bewaakt door Abafim en door de inspectie van Financiën, omdat ze niet zonder risico is.

De commissie voor Leefmilieu zou een discussie moeten wijden aan de aankoop van die bossen, die meer dan het jaarbudget voor aankoop van bossen en gronden bedraagt. Het gaat over een prachtig domein en geen mens twijfelt aan de waarde ervan. Moeten we onze joker inzetten op de aankoop van één groot domein, of moeten we andere beleidsprioriteiten leggen ? Ik wil me daarover niet uitspreken. We moeten dat debat in de commissie voor Leefmilieu voeren.

Misschien zijn er constructies mogelijk met privé- en openbare partners om de aankoop gezamenlijk te doen. Ik heb bedenkingen bij de vraag of het Vlaams Gewest dit alleen moet doen. Dat is ook het uitgangspunt van de Inspectie van Financiën. Die heeft een doelmatigheidsonderzoek, dat na gaat of een uitgegeven euro voldoet aan de doelmatigheidscriteria die we onszelf opleggen.

We stellen nu al 4 jaar budgetten beschikbaar voor het aankoopbeleid. We moeten dat evalueren en nagaan welke richting we uitgaan. In Frankrijk bijvoorbeeld wordt veel meer gewerkt met fiscale incentives voor het instandhouden van bosareaal, en daar wordt heel veel succes mee geboekt.

We hebben in deze commissie 2 maand geleden de aanpassing van de successierechten inzake de verkoop van duurzame bossen goedgekeurd. Eigenaars worden gestimuleerd om verschillende bosentiteiten bij elkaar te houden. In Frankrijk worden incentives gegeven aan mensen die de bossen beheren, met een vrijstelling van patronale bijdragen op arbeiders die instaan voor het bosbeheer.

In Vlaanderen moeten we nadenken over hoe we ons rijk bosareaal zullen instandhouden, en hoe we een inhaalbeweging moeten maken om het uit te breiden. Ik zal minister Sannen uitnodigen om een overzicht te geven van waaraan de middelen de voorbije 4 jaar zijn besteed, waaraan ze in de nabije toekomst zullen worden besteed en welke zijn visie is op het uitbouwen van het ecologisch netwerk in Vlaanderen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dirk De Cock tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over perikelen inzake dossiers over leegstand

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Cock tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over perikelen inzake dossiers over leegstand.

De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, aan de hand van wat mij ter ore kwam en wat ik heb kunnen zien, wil ik een probleem van overheidsstalking aankaarten. Het gaat niet over kansarme mensen die niet of nauwelijks met overheidspapieren overweg kunnen, integendeel. Het gaat over iemand die het huis van zijn vader erfde in een buurgemeente.

De Cock

In 1998 ontving hij hiervoor een bericht van leegstand, maar het huis in kwestie was toen nog in gebruik als jeugdhuis. De eigenaar wilde het huis evenwel afbreken en vroeg in september 1998 een bestemmingswijziging aan, namelijk de afbraak van het huis.

In februari 1999 kreeg de eigenaar te horen dat de afbraak werd geweigerd. Daartegen ging de eigenaar dezelfde maand nog in beroep bij de Bestendige Deputatie. In april 1999 werd gevraagd of de eigenaar ermee akkoord kon gaan om de uitspraak in beroep uit te stellen. De indiener had die afstand van de termijn niet betekend. De Bestendige Deputatie gaf een gunstig advies om het pand te slopen in augustus 1999. In september 1999 werd het pand gesloopt.

Op 12 januari bevestigde Ahrom dat het pand was afgebroken. Op 22 januari 2000 bevestigde de gemeente waar het pand stond, dat het nog steeds werd vermeld op de inventarislijst. Om van de lijst te worden geschrapt, moest tijdig bezwaar worden aangetekend bij Abafim te Brussel. Er werd geen adres van Abafim vermeld, er stond enkel een telefoonnummer.

De betrokkene heeft een hele voormiddag te horen gekregen dat hij aan de lijn moest blijven, dat alle lijnen bezet waren en dat hij zou worden geholpen. Tijdens het wachten kreeg hij heel wat klassieke muziek te horen. In de namiddag kreeg de betrokkene steeds opnieuw de bezettoon te horen. Het betreft blijkbaar een dienst met een heel hoog Kafkagehalte.

Op 23 september 2002 kreeg de betrokkene een antwoord op zijn aangetekend schrijven van 12 januari 2000, meer dan twee en een half jaar later dus. In die brief werd een kopie van de bouwvergunning gevraagd, een kopie van de slopingsvergunning, facturen van de afbraakwerkzaamheden en de redenen van weigering van de slopingsvergunning. Er werd gezegd dat die stukken onontbeerlijk zijn. Het ging nochtans over totaal overbodige vragen, vermits de administratie over tenminste drie van de vier bescheiden beschikt. Op 2 april 2003 kreeg de betrokkene een brief dat het kohier uitvoerbaar werd verklaard op datum van 20 december 2002, dus meer dan drie maanden na de beslissing. Dat alles voor een pand dat legaal werd afgebroken in de maand september van 1999.

Mijnheer de minister, hoe groot is de achterstand in het wegwerken van de bezwaarschriften inzake

dossiers over leegstand ? Hoe staat u in deze digitale tijd tegenover het intern uitwisselbaar stellen van informatie die bij de overheid voorhanden is ? Hoe komt het dat een overheidsinstantie niet op de hoogte is van beslissingen die door andere overheidsinstanties worden genomen ? Op welke manier denkt u de hele procedure voor de betrokkenen te vereenvoudigen ?

Als ik zie dat een hoog opgeleid persoon met de handen in het haar zit, heb ik toch een wrang gevoel wanneer ik denk aan mensen die op het vlak van communicatie met de overheid niet zo beslagen zijn. Mijnheer de minister, op welke manier zult u het aanslepen van een dergelijk dossier, dat al lang afgerond had kunnen worden, vermijden ?

De voorzitter : Mevrouw De Martelaer heeft het woord.

Mevrouw Ann De Martelaer : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de situatie die de heer De Cock heeft geschetst, is niet uniek. Wie de kranten leest, kan geregeld dergelijke situaties, weliswaar in een andere context, terugvinden. Het is een probleem dat al 4 jaar duurt. Het decreet op de leegstand is een goed decreet, maar het moet op sommige vlakken worden bijgestuurd. Mijnheer de minister, u zult wellicht zeggen dat dit een probleem is van de minister van Huisvesting. We hebben nu de hoop dat minister nummer 5 dit probleem eindelijk aanpakt.

Onze fractie heeft een voorstel van decreet uitgewerkt om de procedure voor een leegstandsheffing efficiënter te maken. We hebben legistiek advies gekregen en ik hoop dat we dit voorstel van decreet voor het zomerreces aan minister nummer 5 kunnen aanbieden.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mevrouw De Martelaer, u hebt het antwoord op de vraag van de heer De Cock gegeven. Het is inderdaad de minister van Huisvesting die bevoegd is voor het schitterend systeem van leegstandsheffing door het Vlaams Gewest. Ik heb mijn visie hierover al vier keer ontwikkeld in deze commissie.

Ik heb trouwens een ontwerp van decreet tot hervorming van de leegstandsheffing bij de Vlaamse regering ingediend, in afwachting van initiatieven van de bevoegde minister in de bevoegde commissie.

Van Mechelen

Mijnheer De Cock, zonder voor de andere collega's al te veel in herhaling te vallen, wil ik nog even meegeven dat het hier gaat over een leegstandsheffing op woningen die werd ingevoerd bij het programmadecreet in tempore non suspecto van 22 december 1995. In dit decreet is voorzien dat bij de leegstandheffing meerdere overheidsadministraties van verschillende beleidsniveaus betrokken zijn, met voorspelbare moeilijkheden tot gevolg.

U weet dat de gemeenten meedelen aan de inventarisbeheerders welke gebouwen en/of woningen op hun grondgebied leegstaan of verwaarloosd zijn. Het is ook de burgemeester die een woning ongeschikt of onbewoonbaar kan verklaren. Dat is dus de eerste speler. Vervolgens worden deze panden ingeschreven op inventarissen die beheerd worden door de inventarisbeheerder. Die inventarisbeheerder kan de gemeente zelf zijn, zoals bijvoorbeeld het geval is in steden als Leuven, Brugge en Antwerpen. Als de stad geen eigen inventarisbeheerder heeft, wordt die taak opgenomen door de Vlaamse administratie Arohm, meer bepaald de afdeling Wonen. Dat is dus een tweede speler.

Uw nederige dienaar verschijnt als derde speler op het toneel. De inkohiering en het verzenden van het aanslagbiljet is namelijk een taak van de Vlaamse administratie Abafim, die ook belast is met de bezwaarafhandeling en met de miserie van alles wat misgaat in de voorgaande fases. Wij fungeren dus enkel als een soort van centraal ontvangkantoor.

Om te weten wie er nu precies op welk ogenblik eigenaar is van een bepaald pand, is de Vlaamse overheid vandaag vanzelfsprekend aangewezen op informatie die moet worden verstrekt door de federale administratie van het kadaster, de registratie en de domeinen, beter bekend onder de naam Akred. Kortom, mocht u er aan twijfelen : er zijn bij die leegstandsheffing heel veel actoren betrokken, waaronder dus administraties die ressorteren onder verschillende beleidsniveaus. Daar ligt natuurlijk een bron van stoornissen in de communicatie en de gegevensuitwisseling. Soms zijn die problemen zelfs enkel en alleen te wijten aan de timing.

Wat nu het concrete dossier betreft dat tot uw vraagstelling heeft geleid, wil ik u een paar dingen meegeven. Het is inderdaad zo dat een pand zodra het gesloopt is, moet worden geschrapt uit de inventaris. Het probleem is dan opgelost. Het is trouwens de bedoeling van de leegstandsheffing om de

leegstand en uiteindelijk vooral de verkrotting tegen te gaan. Vanaf het moment dat een pand geschrapt is uit alle lijsten van de inventaris, is de heffing natuurlijk niet meer verschuldigd. Alle heffingen die betrekking hebben op de periode voor de sloop blijven daarentegen natuurlijk verschuldigd. In dit concrete geval is het dossier nog in behandeling, maar ik meen te begrijpen dat het probleem van de betrokkene vrij gunstig evolueert.

Ik wil nog een technische opmerking geven en een inconvenient in die regeling aanstippen, namelijk artikel 43 van het decreet van 22 december 1995. Dat artikel voorziet in een periode van schorsing van de heffing gedurende twee jaar wanneer een bouwvergunning kan worden voorgelegd waaruit blijkt dat renovatiewerken zullen worden uitgevoerd. Een sloopvergunning alleen komt daarentegen niet in aanmerking voor een dergelijke schorsing. Een bouwvergunning houdende sloop gevolgd door nieuwbouw wordt met renovatie gelijkgesteld en ook daarvoor wordt dus een schorsing van twee jaar toegekend. Telkens geldt als voorwaarde dat de genoemde werken binnen de schorsingsperiode beëindigd moeten zijn, zoniet moeten de geschorste heffingen alsnog worden betaald. Blijkbaar heeft de decreetgever in 1995 geoordeeld dat een periode van 2 jaar voldoende moet zijn om te renoveren of nieuw te bouwen. Een normaal mens bouwt op een jaar tijd, als ik goed ben ingelicht. Het probleem is alleen dat slopen alleen onvoldoende is om gebruik te kunnen maken van die mogelijkheid tot schorsing. Zo heeft de decreetgever dat bepaald.

Daarnaast beschikt de gemachtigde ambtenaar over de mogelijkheid een bezwaarschrift in te willigen op grond van bewezen overmacht. Een zaak waarop deze overmacht dikwijls wordt gebaseerd, is het feit dat er een abnormaal lange wachttijd bestaat voor een vergunning die moet worden afgeleverd door een andere administratie. Zeker in de historische steden bestaan er dikwijls lange wachttijden, omdat men moet wachten op adviezen van de afdeling Monumenten en Landschappen en dergelijke. Daardoor kan die afhandeling van een bouwaanvraag vrij veel tijd vergen en kan uiteindelijk overmacht worden ingeroepen. De periode tussen de datum waarop de vergunning zou moeten zijn verleend en de datum van de uiteindelijke toekenning van de vergunning wordt dan ook beschouwd als 'overmachtperiode' en als dusdanig in aanmerking genomen.

In het door u aangehaalde concrete geval zal de cel Leegstand van de Vlaamse administratie dit dossier definitief afhandelen in de loop van volgende

Van Mechelen

weken, waardoor de betrokkene uiteindelijk op zijn wenken wordt bediend.

We hebben de voorbije 2 jaren geprobeerd om, in afspraak met de Vlaamse Infolijn, de wachttijden aan de telefoon zoveel mogelijk op te lossen. Ik heb dan ook toelichting gegeven bij een volledig actieprogramma dat door de Vlaamse Infolijn en de bevoegde administratie werd opgezet om een en ander op te lossen. Ik heb echter in deze commissie altijd gezegd, mijnheer De Cock, dat de enige oplossing bestaat uit het ten gronde aanpakken van het probleem. Daarvoor zijn twee dingen nodig. Ten eerste moet de afschuwelijke erfenis die ik heb gekregen toen ik dit departement overnam, worden opgelost. Er was namelijk een achterstand van meer dan 20.000 bezwaarschriften, waardoor men in een negatieve spiraal was terechtgekomen. Anderzijds moet de commissie voor Huisvesting de verantwoordelijkheid opnemen om dit decreet inderdaad aan te passen en werkbaarder te maken.

Ik wil nog even ingaan op de drastische inhaaloperatie die we hebben opgestart. Het was de bedoeling om nog voor het zomerreces 18.400 uitbestede bezwaarschriften weg te werken. Ik kan u vandaag meedelen dat deze 18.400 uitbestede bezwaarschriften door de beide partners werden behandeld. Voor ongeveer de helft van deze bezwaarschriften werd reeds een eindbeslissing betekend aan de belastingplichtige. De resterende dossiers worden nu eveneens afgewerkt. Het spreekt voor zich dat ik – gelet op de delicaatheid van deze heffing – zeer strikt houd aan de kwaliteitscontrole die we hebben opgelegd en die wordt uitgevoerd door een ambtenaar van mijn administratie. Die controle zal in de loop van de volgende weken ook worden uitgevoerd op het resterende deel van de bezwaarschriften, zodat we uiteindelijk deze grote achterstand volledig zullen hebben weggewerkt.

Er was afgesproken dat we dezelfde procedure zouden volgen voor de aanslagen van het heffingsjaar 2001, die werden opgestuurd in januari en april. Ook deze bezwaarschriften zullen door de twee externe partners worden afgehandeld binnen de context van het uitbestedingscontract, dat hier reeds uitvoerig werd besproken en behandeld.

Mevrouw De Martelaer, ik hoop uit de grond van mijn hart dat de commissie voor Huisvesting nu de knoop doorhakt. Ik moet eerlijk zeggen dat het me bijna niet meer interesseert op welke manier dit probleem wordt opgelost, als het maar wordt opgelost. De toestand is momenteel namelijk echt on-

houdbaar voor mijn administratie. Ik zeg het nogmaals : in deze kwestie ben ik lijdend voorwerp, en wel degelijk met lange ij.

Mijnheer De Cock, naar aanleiding van de beleidsbrief 2003 hebben we in deze commissie een debat gevoerd. We proberen om de effectiviteit van een bepaalde belasting zo hoog mogelijk te maken en streven naar een administratieve integratie, samenwerking en informatiedeling via een centrale fiscale databank. Ik heb zelf vergaderingen voorgezeten waarbij we zowel met de mensen van Arohm als met die van Abafim zijn nagegaan in welke mate we uiteindelijk die informatie maximaal kunnen integreren. Het probleem is echter dat er op lokaal niveau heel veel spelers zijn, en dat de een het zelf doet terwijl de ander het laat doen. We hebben de informatie van Akred. Ik denk dat we daar botsen op de realiteit. We hebben natuurlijk het ambitieuze plan om te komen tot een 'Vlaams Fiscaal Platform' en aan de uitvoering van dat plan wordt hard gewerkt. Uiteindelijk moeten in deze kwestie gewoon enkele structureel vragen worden gesteld, namelijk de volgende. Wie houdt zich bezig met de belasting op verkrotting ? Wie houdt zich bezig met de belasting op leegstand ? Wie zal dat platform uiteindelijk operationeel maken ? Als deze knopen zijn doorgehakt, zullen we proberen ons daarin in te schakelen, zoals we dat ook voor alle andere inningen proberen te doen.

Mijnheer De Cock, u vroeg zich af hoe het komt dat een overheidsinstantie niet op de hoogte is van beslissingen die door andere overheidsinstanties worden genomen. In theorie kan en mag dat inderdaad niet, maar ook daar zijn er grenzen aan de informatica. Ik heb hier reeds vermeld dat er op een bepaald moment interferenties waren in de databanken van Abafim en Arohm. Dat probleem werd ondertussen opgelost. We hebben daarvoor echter reeds een heel lange weg afgelegd. Mijn standpunt blijft echter, zowel in deze commissie als in de Vlaamse regering, dat we het systeem an sich moeten herbekijken om uiteindelijk een oplossing te vinden voor een belasting waarbij tegen 50 percent van de aanslagen bezwaar wordt gemaakt. Die situatie is onhoudbaar, maar dat debat kennen we hier goed genoeg.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de minister, ik ben uiterst tevreden met uw antwoord. Ik ben ervan overtuigd dat u inderdaad lijdend voorwerp bent van dit hele gebeuren. U hebt een moeilijke erfenis gekregen en in het domein waar u verantwoordelijkheid voor draagt, hebt u een inhaalope-

De Cock

ratie uitgevoerd waar men u tegen mag zeggen. Het wegwerken van 18.400 dossiers lijkt me niet niks.

Ik steun u volledig in uw analyse dat de problematiek ten gronde moet worden aangepakt. Ik ben op de hoogte van het initiatief van mevrouw De Martelaer, dat ik ook zal steunen in de commissie voor Huisvesting.

Ook ik denk dat er inderdaad heel dringend werk moet worden gemaakt van de herziening van dat decreet op de leegstand. In 1994 was dat op zich waarschijnlijk een nobel streven, maar door te veel actoren met elkaar te betrekken en door daarin te veel overheidsinstanties te laten spelen, is het een kluwen van jewelste geworden, waarin een kat haar jongen niet meer vindt.

Ik denk dat de parlementsleden de incentives die de minister heeft gegeven in de Vlaamse regering, moeten overnemen om die binnen het Vlaams Parlement aan elkaar door te geven, zodat er werkelijk werk wordt gemaakt van het oplossen van deze problematiek.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.06 uur.*
